

Arhimandritul Athanasie Mytilineos (1927-2006), starețul Mănăstirii Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Dimitrie din Larisa, Grecia, a fost un predicator luminat, care s-a dedicat încă din tinerețe catehizării poporului lui Dumnezeu – slujire pentru care a fost supranumit „Noul Gură de Aur” al Greciei. Omiliile sale se adresează tuturor credincioșilor Bisericii, indiferent de nivelul lor cultural, fiind în același timp simple, profunde și profetice.

Starețul a avut pe deplin conștiința faptului că în Biserică este nevoie de cateheze ca poporul să dobândească cunoștința învățaturii de credință, după cum obișnuia să spună: „Cateheza nu este un lux, nici nu este ceva excepțional sau facultativ; cateheza este ceva foarte necesar. Este o adevărată binecuvântare dacă vom înțelege cândva că trebuie să ne completăm catehizarea noastră după Botez, atunci când ne vom maturiza. Dacă conștientizăm că trebuie să dobândim cunoașterea conținutului credinței noastre, atunci vom alerger să ne completăm cunoașterea noastră duhovnicească, teologică, creștinească, nu numai la vârsta copilăriei și a adolescenței, ci și în toată viața noastră.”

Catehezele și omiliile sale au ajuns să circule în întreaga lume și să se bucure de un deosebit interes, în special după ce o parte dintre catehezele sale la Apocalipsă, înregistrate audio în limba greacă, au fost traduse și în limba engleză.

Amintim că fericitul Stareț Athanasie a lăsat Bisericii o moștenire catehetică impresionantă – peste 3000 de cateheze și omilii înregistrate audio –, în care a explicat în amănunt cărțile Sfintei Scripturi, de la *Facere* până la *Apocalipsă*, fără a ocoli nici o temă importantă din viața contemporană a credincioșilor și a Bisericii.

ARHIMANDRITUL
ATHANASIE MYTILINEOS

Tainele cărții cu șapte peceți

Cateheze la Cartea Apocalipsei

II

Ediția a doua, întregită și revizuită

Traducere din limba greacă
Prof. Ivan Dumitru

editura
Σοφία

București

până la creștetul tău”¹! Din tălpile picioarelor tale până în cap, te vei umple de astfel de plăgi.

„Și-ți va da ție Domnul acolo inimă sperioasă, și ochi întunecați și suflet istovit”². Îți va da Domnul o inimă plină de melancolie (în sensul de boală), iar ochii tăi se vor stinge și sufletul tău se va topi – așadar, boli psihice.

„Dimineața vei zice: O, când se va face seară! Iar seara vei zice: O, când se va face dimineață! De frica inimii tale, de care te vei teme și de vederile care vei vedea cu ochii tăi”³.

Acesta este „chinul”, iubirii mei, aceasta este *plaga!* Acesta este chipul de chinuire care nu se sfârșește; care te chinuiește fără să mori!

Dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom continua duminica viitoare!

Larisa, 24 ianuarie 1982

¹ Deuteronomul 28, 35.

² Deuteronomul 28, 65.

³ Deuteronomul 28, 67.

Cuprins

Părintele Athanasie Mytilineos și provocările lucrării catehetice în Biserică	5
XXV. (<i>Apocalipsa</i> 4, 5-11). Cele patru vietăți. Imnul celor patru vietăți. Imnul celor douăzeci și patru de bătrâni	9
XXVI. (<i>Apocalipsa</i> 5, 1-6). Cartea tainelor. Mielul înjunghiat și care șade	33
XXVII. (<i>Apocalipsa</i> 5, 7-14). Primirea cărții voilor lui Dumnezeu de către Miel. Închinarea și imnul celor patru vietăți și al celor douăzeci și patru de bătrâni, precum și al întregii zidiri	57
XXVIII. (<i>Apocalipsa</i> 6, 1-2). Introducere. Metode de erminie. Desfacerea primei peceți; calul alb. Prima biruință: răspândirea Evangheliei. A doua biruință: martiriul de dragul Evangheliei	85
XXIX. (<i>Apocalipsa</i> 6, 3-6). Deschiderea celei de-a doua peceți; calul roșu. Deschiderea celei de-a treia peceți; calul negru... ..	111
XXX. (<i>Apocalipsa</i> 6, 7-11). Deschiderea celei de-a patra peceți. Deschiderea celei de-a cincea peceți (I)	133
XXXI. (<i>Apocalipsa</i> 6, 9-11). Deschiderea celei de-a cincea peceți (II)	157
XXXII. (<i>Apocalipsa</i> 6, 12-14). Deschiderea celei de-a șasea peceți (I). Cutremurul stihilor naturii și cutremurul moravurilor. Denaturarea corpurilor cerești. Înnoirea creației	181

- XXXIII. (*Apocalipsa* 6, 15-17; 7, 1). Deschiderea celei de-a șasea peceți (II). Cutremur spre înnoirea stihilor creației.
Primul *intermezzo* al celei de-a șasea peceți 205
- XXXIV. (*Apocalipsa* 7, 2-3). Pecetluirea celor credincioși de către înger. Înțelesul pecetluirii 231
- XXXV. (*Apocalipsa* 7, 4-8). Numărul credincioșilor pecetluiți. Înțelesul enumerării celor douăsprezece seminții ale lui Israil 255
- XXXVI. (*Apocalipsa* 7, 9-17). A doua vedenie a Bisericii biruitoare în timpul deschiderii celei de-a șasea peceți 281
- XXXVII. (*Apocalipsa* 8, 1-7). Deschiderea celei de-a șaptea peceți. Înfațișarea celor șapte îngeri. Trâmbița celui dintâi înger 309
- XXXVIII. (*Apocalipsa* 8, 7-13). A doua, a treia și a patra trâmbiță. Vulturul care zboară în mijlocul cerului 331
- XXXIX. (*Apocalipsa* 9, 1-12). Cea de-a cincea trâmbiță. Căderea stelei pe pământ. „Fântâna adâncului”. Puterea lăcustelor. Plăgile lăcustelor 357

Comenzi:

www.librariasophia.ro

Difuzare:

SUPERGRAPH

Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
031216, București

Tel.: 021-320.61.19; fax: 021-319.10.84

e-mail: contact@supergraph.rowww.librariasophia.rowww.sophia.ro

Vă așteptăm la

LIBRĂRIA SOPHIA

str. Bibescu Vodă nr. 19,

040151, București, sector 4

(lângă Facultatea de Teologie)

tel. 021-336.10.00; 0722.266.618

www.librariasophia.ro

Coperta: Mona Velciov

Redactor: Diana-Cristina Vlad

Traducere realizată după originalul în limba greacă: ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ, *Ομιλίες εις τήν «Αποκάλυψιν» τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, (Β' τόμος)*, Εκδότης: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΜΝΗΝΕΙΟΥ (ΣΤΟΜΙΟΝ ΛΑΡΙΣΗΣ).

© *Ιερά Μονή Κομνηνείου «Κοιμήσεως Θεοτόκου» καί «Αγίου Δημητρίου» 400.07 Στόμιον, Λαρίσης*

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ATHANASIE MYTHILINEOS, arhimandrit

Tainele cărții cu șapte peceti: cateheze la Cartea Apocalipsei / arhimandritul Athanasie Mytilineos; trad. din lb. greacă: prof. Ivan Dumitru – ed. a 2-a, întregită și reviz. – București: Editura Sophia, 2025
ISBN 978-630-346-082-6

I. Ivan, Dumitru (trad.)

Părintele Athanasie Mytilineos și provocările lucrării catehetice în Biserică

Mulțumită sprijinului acordat de Cuvioșii Părinți de la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” și „Sfântul Dimitrie” din Larisa, putem oferi publicului cititor din cuprinsul Ortodoxiei românești prima traducere integrală din limba greacă a renumitelor *Cateheze la Apocalipsă* ale vrednicului de pomenire stareț Athanasie Mytilineos și care sunt constituite dintr-o serie de 103 omilii, ținute duminical credincioșilor ortodocși ce s-au legat sufletește de mănăstirea din Larisa și de neobositul ei stareț.

Amintim, cu această ocazie, că fericitul stareț Athanasie a lăsat Bisericii Ortodoxe o moștenire impresionantă, anume peste 3000 de omilii și cateheze înregistrate audio, în care a explicat în amănunt cărțile Sfintei Scripturi, de la *Facerea* și până la *Apocalipsă*. Se mai cuvine subliniat faptul că starețul a avut pe deplin conștiința necesității catehezei în biserică, pentru ca poporul să dobândească cunoașterea învățăturii de credință, după cum însuși obișnuia să spună: „*Cateheza nu este un lux, nici nu este ceva excepțional sau facultativ; cateheza este ceva foarte necesar. Este o adevărată binecuvântare, dacă vom înțelege cândva că trebuie să ne completăm catehizarea noastră după Botez, atunci când ne*

vom maturiza. Dacă conștientizăm că trebuie să dobândim cunoașterea conținutului credinței noastre, atunci vom alerga să ne completăm cunoașterea noastră duhovnicească, teologică, creștinească, nu numai la vârsta copilăriei și a adolescenței, ci și în toată viața noastră”.

De asemenea, actualul egumen al mănăstirii din Larisa, arhimandritul Policarp, ne-a scris: „Așa cum este cunoscut ascultătorilor omiliilor fericitului nostru stareț și așa cum v-am spus în corespondența noastră, dorința puternică și dorul său arzător au fost să se răspândească cuvântul lui Dumnezeu și să se măntuiască oamenii”.

Prin acest volum și prin celelalte care, cu ajutorul lui Dumnezeu, vor urma, vom face, treptat, cunoștință cu complexa concepție a starețului Athanasie Mytilineos despre cum se cuvine să fie instruit și povățuit poporul creștin, în vederea dobândirii unei stări duhovnicești corespunzătoare, care să-i permită credinciosului biruirea ispitelor tot mai complexe ale lumii de astăzi, precum și înțelegerii înaltei sale chemări la urmarea lui Hristos, adică de a deveni Dumnezeu după har.

De asemenea, dorim să subliniem faptul că omiliile și catehezele starețului Athanasie reprezintă, în literatura ortodoxă contemporană, un gen cu totul special prin formă și conținutul lor. În cadrul acestora cititorul poate afla, pe lângă explicarea punctuală și în duh patristic a versetelor *Apocalipsei*, nenumărate paralele cu viața liturgică și ascetică a Bisericii, dar și cu existența cotidiană din societatea modernă. Din acest punct de vedere este extrem de utilă și bogată experiența de viață a starețului, care a trăit vremuri de mare cumpănă: Al Doilea Război Mondial, Războiul Civil din Grecia, foametea care a urmat războaielor, schimbările rapide ale mentalității oamenilor în modernitate etc.

Astfel, la orice punct sensibil din viața comunității Bisericii, starețul nu vine niciodată cu sfaturi abstracte, ci cu propria experiență duhovnicească, care este una impresionantă.

Având în vedere caracterul oral al catehezelor – care a fost păstrat împreună cu toate însușirile specifice și la transcrierea acestora –, cititorul se va putea bucura de originalitatea discursului cald, simplu, captivant, dar, în același timp extrem de profund al starețului Athanasie. În acest sens, *Cateheze la Cartea Apocalipsei* reprezintă un cuceritor exemplu de carte în care sunt grăite lucruri adânci, în cuvinte simple.

Nu în ultimul rând, starețul este un excelent cunoscător al Sfintei Scripturi, având o harismă aparte de a o înțelege în întregul ei și în continuitatea duhovnicească pe care aceasta o are de la *Facerea* și până la *Apocalipsă*. Este uimitoare ușurința cu care se mișcă atât în textele Noului Testament, cât și în scrierile prorocilor veterotestamentari, care prin măiastra lui exegeză ne arată că încă nu și-au epuizat pe de-a-ntregul semnificațiile. Prin urmare, lectura catehezelor solicită din plin atenția și cunoștințele biblice ale cititorului, însă prin stilul său colocvial și direct autorul izbutește să facă lucrurile accesibile și inteligibile. Și socotesc, din acest punct de vedere, că tâlcurile starețului reprezintă o deosebită provocare pentru orice biblist din spațiul universitar, întrucât uriașa sa operă ermeneutică poate acoperi multe goluri tematice care există în spațiul erminiei biblice ortodoxe contemporane.

De aceea consider că toate elementele succint evocate mai sus, împreună cu subiectele apocaliptice specifice, fac din *Cateheze la Cartea Apocalipsei* un volum de o imperioasă actualitate, foarte practic și, în același timp – lucru extrem de rar în teologia contemporană –, accesibil înțelegerii întregului popor al lui Dumnezeu.

Sperăm din toată inima ca inspiratele *cateheze* ale starețului Athanasie să ne limpezească credința și să ne întărească pe calea mântuirii în vremurile tulburi pe care le traversăm, așa cum însuși acest minunat lucrător în via Domnului și-a dorit!

Traducătorul

XXV

(Apocalipsa 4, 5-11)

Cele patru vietăți. Imnul celor patru vietăți. Imnul celor douăzeci și patru de bătrâni

„Și din tron ieșeau fulgere și vuiete și tunete”¹.

Până la descrierea anterioară pe care ne-a făcut-o Sfântul Evanghelist Ioan, iubiții mei, a *Celui Care șade pe tron* și a celor douăzeci și patru de bătrâni, cei așezați pe tronuri în jurul tronului central al lui Dumnezeu, am simțit o anumiță nemișcare a imaginii descrise, o imobilitate. Totuși, odată cu sfârșitul capitolului al patrulea, pe care îl vom urmări în continuare, dar înainte de toate și în principal odată cu sfârșitul capitolului al cincilea, simțim un dinamism extraordinar; simțim faptul că tronul lui Dumnezeu și vârful de foc al Sinaiului se identifică²!

¹ *Apocalipsa 4, 5*. Pentru citatele biblice cuprinse în acest volum, am utilizat ediția Noului Testament bilingv (grec-român), editată de Mănăstirea Vatoped, 2022, ediția curentă sinodală a Bibliiei Ortodoxe 2018, ediția Bibliiei din 1914, precum și retraduceri punctuale ale unor pasaje sau cuvinte din versetele biblice, acolo unde comentariile arhim. Athanasie revendicau o mai mare acrivie a traducerii românești față de textul original al Sfintei Scripturi. Acest demers a fost valabil în special pentru citatele din Vechiul Testament, întrucât Părinții Bisericii folosesc de regulă versiunea Septuagintei în comentariile lor (*n. trad.*).

² *Cf. Ieșirea 19, 16; 20, 18*. „Prin fulgere și vuiete și tunete, Dumnezeu a dat legea Vechiului Testament pe Sinai. Și acolo poporul a fost copleșit de frică și groază. Aici însă, cei douăzeci și patru de bătrâni sunt stăpâniți de

Întreaga descriere anunță această măreție neapropiată a lui Dumnezeu celui Atotputernic¹.

„Și [erau] șapte făclii de foc arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu”². Și înaintea tronului erau șapte făclii, șapte flăcări, care ardeau înaintea tronului lui Dumnezeu.

Deja Sfântul Evanghelist Ioan s-a referit indirect la imaginea celor „șapte făclii de foc arzând înaintea tronului”, care simbolizează cele „șapte duhuri ale lui Dumnezeu”, atunci când, în cele șapte epistole, Îl vede pe Iisus Hristos cel slăvit, pe Iisus cel supra-istoric³ că adresează salutul Său.

Dar și în *proimionul*⁴ întregii sale cărți, Sfântul Evanghelist Ioan scrie: „Har vouă și pace de la Dumnezeu, Cel ce este și Cel ce era și Cel ce vine, și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului Lui”⁵.

Cele șapte duhuri, care nu sunt menționate acolo, acum sunt reprezentate aici prin cele șapte făclii. Este vorba despre unicul și unitarul Duh Sfânt al lui Dumnezeu, despre a treia Persoană a Sfintei Treimi. De aceea și întregul salut pe care Evanghelistul Ioan îl are în *proimionul* cărții sale nu este altceva decât salutul de la Sfântul Dumnezeu în Treime. El Îl menționează mai întâi pe Tatăl, apoi pe Duhul Sfânt și, în cele din urmă, pe Fiul, pentru arătarea feței Sale. Deoarece

o sfântă cuviință și o foarte adâncă cinstire pentru Dumnezeu”, Nikolaos P. VASILADIS, *Apocalipsa lui Ioan, Introducere*, Ed. Sotir, Athena, 2013, p. 178.

¹ „Iar aceea că din tron purced fulgere și vuiete și tunete se tâlcuiește iarăși ca înfricoșare a lui Dumnezeu; căci revărsarea dumnezeieștii frumuseți nu în vreo poftă a plăcerii își află veselie, ci în minune înfricoșătoare” (OECUMENIUS, *Tâlcuire la Apocalipsă*, ed. gr., p. 16). Vezi și cunoscuta zicere a lui Menandru: „Ochiul judecății, care pe toate le vede”.

² *Apocalipsa* 4, 5.

³ Cf. *Apocalipsa* 3, 1.

⁴ Termen tehnic folosit în imnografie și care desemnează un scurt imn introductiv și rezumativ al temei imnului respectiv (*n. trad.*).

⁵ *Apocalipsa* 1, 4.

cele de mai jos se referă la Fiul, din acest motiv el lasă persoana Fiului ultima în enumerare.

Sfântul Duh Se arată aici prin imaginea, prin forma, celor șapte făclii de foc arzând. Și este vădit faptul că se referă la bogăția variată a lucrărilor și manifestărilor Sfântului Duh, deși Acesta este unul¹. Nu Se împarte Duhul Sfânt – Sfântul Duh este unul –, dar harismele se împart. Iar în ceea ce privește exprimarea împărțirii harismelor – sau a lucrărilor; este același lucru –, aceasta este înfățișată prin imaginea *celor șapte făclii*.

Însă, prin imaginea *făclii de foc arzând*, se mai arată și *pătrunderea vederii* lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu le vede pe toate²!

„Și înaintea tronului, ca o mare de sticlă, asemenea cristallului”³. În fața *tronului* exista ceva care semăna cu o mare de sticlă – însă nu era o mare – și care era precum cristalul. Foarte adesea, în descrierile sale, Ioan Evanghelistul ne spune acele expresii „asemenea”, „ca”, „precum” și celelalte, prin care arată că toate acestea nu sunt decât o strădanie de a reda o anumită imagine a unei realități, ce se află în spatele acestor comparații.

Această *mare de sticlă* care *seamănă cu cristalul*, dacă se află în fața tronului, am putea spune că este pardoseala întregului decor, a scenei. Deasupra acestei pardoseli se află imaginea *Celui ce șade pe tron* și *tronurile celor douăzeci și patru de bătrâni*, care sunt în jurul *tronului Celui ce șade*. Însă, dacă această „construcție” *ca marea* și *ca cristalul*, este pardoseala, în același timp poate fi socotită a fi acoperișul pământului.

¹ Vezi și *Cateheze la Apocalipsă*, vol. IA, cateheza a treia, Ed. Sophia, 2024.

² Cf. P.I. BRATSIOTIS, *Apocalipsa Sfântului Ioan*, Ed. Χαραλ. Π. Ευνοδινού, Athena, 1950, p. 120, și *Cateheze la Apocalipsă*, vol. IA, cateheza a opta, Ed. Sophia, 2024.

³ *Apocalipsa* 4, 6.

tului. Pentru că, dacă toate acestea se petrec în cer, atunci, în mod evident, au un spațiu despărțitor, o pardoseală – și este exact ceea ce vede acum Sfântul Ioan –, și atunci pentru pământ, pentru noi cei de aici, pardoseala cerului este acoperișul nostru¹.

Fiți atenți! Am să vă rog foarte mult, nu numai pentru tema de astăzi, ci pentru fiecare temă pe care o vom dezbată legată de cartea *Apocalipsei*, să nu le luați pe acestea după literă. Vă rog foarte mult! Aici sunt imagini. Și sunt imagini, pentru că este cu neputință să înfățișeze cineva realitatea. Dacă ar fi trebuit să se prezinte realitatea, atunci nu ar fi zis Apostolul Pavel despre cele văzute de el în răpire că „nu se cuvine omului să le grăiască”². Aceste lucruri sunt inexprimabile, sunt negrăite, sunt inaccesibile. Nu putem nici să gândim ce anume sunt toate acestea în realitate și sunt înfățișate doar ca imagini. De aceea, vă rog ca nimeni să nu le primească pe acestea în mod simplist, că sunt acoperișuri, pardoseli, tronuri..., este nevoie de foarte multă luare-amințe, deoarece, altfel se va denatura serios întreaga temă.

Însă acest spațiu despărțitor, această *pardoseală-acoperiș* este transparentă și arată faptul că de acolo *Cel ce șade pe tron* poate să supravegheze, să vadă tot ce există sub acesta. Așadar, este o imagine foarte expresivă pentru faptul că Dumnezeu supraveghează și cunoaște toate evenimentele ce se petrec pe pământ³. Nu există vreun lucru pe care Dum-

¹ Pentru Aretha marea simbolizează „multitudinea nesfârșită și nenumărată a puterilor dumnezeiești care înconjoară tronul lui Dumnezeu” (*Daniil* 7, 10), în vreme ce este de sticlă și cristalină pentru că simbolizează „transparența firilor celor netrupești” (ARETHA AL CEZAREEI, *Comentariu la Apocalipsă*, PG 106, 569, 572).

² *II Corinteni* 12, 4.

³ „Transparența cristalină a cerului arată claritatea observării de către Dumnezeu a lumii de pe tronul Său ceresc” (P.I. BRATSIOTIS, *Apocalipsa Sfântului Ioan*, p. 121).

nezeu să nu-l cunoască. Cunoaște absolut totul, și, desigur, și pe acelea pe care oamenii nu le cunosc. Și pe acelea, despre noi înșine, pe care noi nu le cunoaștem¹, Dumnezeu le cunoaște. Și nu numai că nu ne cunoaștem propriul sine, care se află în prezent, ci cu mult mai mult nu cunoaștem ce vom gândi și ce vom face în viitor. Pe acestea le cunoaște numai Dumnezeu. Pentru Dumnezeu toate sunt „goale și descoperite”². Nu există nici un spațiu intermediar netransparent. Toate sunt în fața Lui deschise și limpezi.

„Iar în mijlocul tronului...”. Încet-încet se completează această imagine și începe să capete o anumită dinamică și să se îndepărteze de caracterul ei static. „Iar în mijlocul tronului și împrejurul tronului patru vietăți, pline de ochi, dinainte și dinapoi. Și vietatea cea dintâi era asemenea leului, a doua vietate asemenea vițelului, a treia vietate avea față de om, iar a patra vietate era asemenea vulturului care zboară. Și cele patru vietăți, având fiecare din ele câte șase aripi, sunt pline de ochi”³.

Foarte ciudată și foarte tainică această imagine! Zice: „Iar în mijlocul tronului și împrejurul tronului...”. Prin această precizare „în mijlocul tronului”, trebuie să se înțeleagă că este în față⁴. În consecință, în jurul tronului sunt patru vietăți;

¹ În *Psalmi* omul este numit și abis (adânc). *Abisos* (a privativ+ *bisos*, forma poetică a lui *bithos*, în traducere exactă „fără fund”), este: a) marea, în înțelesul de ocean adânc-haos și b) – metaforic – ceva nemărginit, unde se poate pierde cineva, un haos fără fund sau neapropiat. Starețul Athanasie, tâlcuind versetul din *Psalmi*: „Abis pe abis cheamă” (41, 8), îl plasează în relația dintre om și Dumnezeu: „Care este acest abis care cheamă pe celălalt abis? Un abis este abisul tainei chipului care există în om! Și celălalt abis? Este abisul prototipului, al lui Iisus Hristos! Așadar, un abis, omul, cheamă celălalt abis, pe Fiul lui Dumnezeu Cel Ce S-a făcut om!” (*Cateheze la cartea Facerii*, vol. 2, Cateheza a șaptesprezecea, Ed. Sophia, 2025).

² *Evrei* 4, 13.

³ *Apocalipsa* 4, 6-8.

⁴ „A se înțelege spațiul care se află aproape în fața treptelor tronului dumnezeiesc” (P.I. BRATSIOTIS, *Apocalipsa Sfântului Ioan*, Athena, 1950, p. 121).